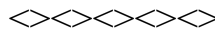

rállyó rendelkezésére a hétéves háború folytatása céljaira. Szamosújvár és Erzsébetváros, a két örmény metropolis, ezen teljesítményekért lettek a szabad királyi városok közé beiktatva.

Az 1848-iki szabadságharcban a magyar nemzet örökre összeforrt az örményekkel. Kiss Ernő, Lázár Vilmos tábornokok vértanú-halált szenvedtek a magyar szabadságért. Ott láttuk a harcok mezején Czetz János tábornokot, ki később, számkivetése alatt, az argentiniai legfelsőbb katonai intézet parancsnoka lett.

A közélet terén is kimagasló egyéniségek voltak az örmények között. Ott találjuk hazánk történelmébe arany betűkkel beírva Gorove István, Lukács Béla miniszterek nevéit, Gajzágó Salamont, az állami főszámvevőszék első elnökét és még sok kiváló szerepet betöltő testvérünket. Szívünk örömmel telik el, ha végigtekintünk a jelenleg élő nemzedék számos előkelő állásban lévő számottevő társadalmi faktorán, kik mind jó hazafiak, mind jó magyarok, jó örmények.

Kedves Testvérünk

Őseink Erdélyben történő letelepedésének 250 éves évfordulóját nem ünnepelhetjük meg méltóbban és magasztosabban, minthogy ősi rítusunknak Budapesten, az örmény szertartású katolikus egyházközség megszervezésével élő emléket állítunk.

A velencei Mekhitharista Kongregáció egyháztanácsának érző és áldozatkész lendülete lehetővé teszi, hogy hagyományosan vallásos lelkünk megittasuljon 1500 éves liturgiánk fenséges és titokteljes megnyilatkozásától.

Sokan közülünk Szamosújváron, Erzsébetvároson, Gyergyószentmiklóson és Csíkszépvezén születtek s így az örmény rítus szerint keresztkedtek meg, míg számosan vannak olyanok, kiknek ősei az örmény telepektől búcsút véve, szeretett hazánk különböző vidékein helyezkedtek el, s akiknek leszármazottai részére a keresztség szentségét már nem rítusunk papjai szolgáltatták ki.

A magyar örménységnek ősei mindannyian az erdélyi örmény szertartású kath. egyházközségek valamelyikének hívei voltak. Az átköltözés és az örmény szertartású pap hiánya következtében előállott kényszerű helyzet folytán az illetők rítusában (tehát a latin v. görög) pap által való megkeresztelés azonban nagyon fontos okokból - csak a Pápa Őszentsége engedélyével lehet ! (Codex Juris Canonici (1917) 98. §. 1., 2., 3.)

Ilyen engedélyt pedig egy magyar örmény sem kért, tehát nem is kapott, s így az örmény rítushoz való tartozóság fönnáll !

Az egyházi törvények szerint e szükségbeli állapot rögtön megszűnik, mihelyt a saját rítusú egyházzal gondoskodás történik !

Ezeknek előrebocsátása után felkérjük örmény származású testvéreinket, hogy egyházközségünk megszervezési munkálatainak megkönnyítése céljából, a belépési nyilatkozatot pontosan kitölteni és a fönti címre sürgősen visszaküldeni szíveskedjenek.

Az alakuló közgyűlés időpontját testvéreinknek kellő időben tudomására hozzuk.